

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 26.

Sjette Sessions anden Samling.

16de Møde.

Torsdagen den 25de Januar

(Forts.)

Tfcherning: Førend jeg forfølger Sagen, skal jeg i Retfærdighedens Navn erkjende, at det ærede Medlem for Fredericia, idet han talte om at henlægge Seminarierne til nogle af de Byer, som ikke kunde nyde godt af Latin-skolerne, paa ingen Maade meente det fra det materielle Standpunkt; det begreb jeg ogsaa dengang, jeg hørte hans Foredrag; jeg veed meget vel, at enhver saadan Skole er et Slags Centrum, hvorfra der kan udgaae Oplysning, og undertiden — Forvirring. De ærede Herrer vilde have lagt Mærke til, at, da jeg forrige Gang tog Ordet, begreb jeg godt, at Fagtingen vilde blive skarpest om Lønningsbeløbene, og at jeg, for at sikke mig fra denne Side, og for ikke at blive falden i Flanken, strax begyndte med at sige, at, hvad dette Punkt angik, havde jeg Intet at indvende mod Loven, og at jeg erkjendte, at Lærerne ved de lærde Skoler høre til de Embedsmænd, som ere stættest stillede i Staten, og at det var paa Liden, at vi toge Hensyn dertil. Det vil, som sagt, erindres, at jeg begyndte dermed, og altsaa maa Alt, hvad den ærede Minister har sagt i saa Henseende, berøve paa en skav Opfattelse, eller ogsaa maa det have sin Grund i, at, da han erkjendte, at det er en Hjertesag, ventede han bedst at vinde Indgang ved at røre ved denne Streng og oversee, hvad jeg virkelig havde sagt; det var hans Taktik, og det hjalp mig altsaa ikke; at jeg havde gjort min Flanke fri. Men det Spørgsmaal derimod, som jeg gjorde til Hovedgjenstand for denne Forhandling, berørte

den ærede Minister aldeles ikke, det nemlig, hvorfor man her i Loven havde optaget Antallet af Skolerne. Dette bragte os til at votere dobbelt, votere Spørgsmaalet om Lønningsforhøielse directe, og Spørgsmaalet om Skoleantallet indirecte; thi, naar det ærede Medlem fra Maribo (Monrad) har sagt, at vi ved at votere 11 Skoler ikke have lagt nogen Hindring i Veien for en Votering, der gaaer ud paa at formindste Skolernes Antal, saa troer jeg, at han har taget noget feil af Lovens Disposition. Loven nævner 11 Skoler som en Gjensand for en Totalitet af Lærere: fordi jeg tager Tallet 11 bort, tager jeg ikke de Tal bort, som betegne, hvor mange Lærere af enhver Art der skal være. Dersom der stod optalt for enhver Skole, f. Ex. Roeskilde saa mange, Frederiksborg saa mange o. s. v., Summa 11 Skoler, og Summa saa og saa mange Lærere, saa er det ganske vist, at, dersom vi f. Ex. tog Randers Skole bort, saa faldt ogsaa det tilsvarende Lærerpersonale bort, men nu er det ikke Tilfældet, nu kunde vi tage Skolerne bort, og vi have dog Personalet. Vil nogen af de ærede Herrer sige mig, af hvilken Klasse, i hvilken Grad, og af hvilken Gagering der da skal tages bort, dersom vi tage en lærd Skole bort? Det kan træffe ved denne Lov, saaledes som den er indrettet, at alle de høiere gagerede Lærere ere ved een Skole. Skal man nu, idet en saadan Skole falder bort, derved berøve samtlige de øvrige Lærere, der have Adkomst til at nyde af de høiere Gager, disse Gager, eller skal man kaste det hele Tal tilbage paa de tilbageblevne Lærere, og altsaa forøge Forholdstallet paa de høiere Gagerede mod de lavere? Det lader sig ikke gjøre at forfølge denne Lov i den Skikkelse, den nu har, naar vi ikke ville sige: Disse 11 Skoler staa